

Z VALNÉ HROMADY

S oddílem sympatizuje a příspěvky platí bratru 140 členů. Vcelku slušné číslo, je to vlastně každý desátý v dědině, i když máme tam i několik přespolních. Celé to hemžení, kopání, organizování řídí 9ti členný výbor. A daří se jim? Daří, jsou to staří matadoři, kterým občas něco uteče, ale jinak plní na 99%. Plánovitě plánují, rozhodně rozhodují, pracovitě pracují a systematicky organizují chod oddílu. Těch schůzí a volného času, co na hřišti nechají, jim ostatní závidí, ale dělat to nechtějí. Jejich chyba.

Tak co se vlastně dělo loňský rok? Hlavně se hrál, k očekávání všech, fotbal. Máme dvě mužstva mužů a dvě mládežníků. Odehráli jsme spoustu mistrovských i přátelských zápasů tam i tady, pořádali jsme okresní turnaj žáčků - memoriál Vratislava Symerského, každoroční turnaj (jedenáctý) v malé kopané - memoriál Pavla Gronycha, turnaj Horního Pomoraví mužů, prodělali jsme tvrdou zimní přípravu včetně zimního soustředění mužů.

Tak to bylo něco málo sportu a teď trochu z kultury. Ano i kulturu umíme dělat. Začátek nového roku vždy zahájíme pořádáním již tradičního a hojně navštěvovaného sportovního plesu, po kterém s měsíčním odstupem následuje Předjosefovská zábava nebo také Vítání jara, jak kdo chce, také v kulturním domě. Průběh roku jsme pak chtěli okořenit pozápasovými diskotékami, které v létě, vzhledem k ne příliš letnímu počasí, ovšem moc nevyšly. Poslední kulturní akcí sezóny nebo spíše posledním setkáním gurmánů, příznivců a přátel našeho klubu je oblíbená listopadová „Masná huba na hřišti aneb žádný hněv a žádná rvačka“ nebo to byla Fidleovačka. Každopádně zabijačka dopadla, jak měla, a my jsme mohli s teplým ovárkem v žaludku a s klidným svědomím ulehnout k zimnímu spánku, alespoň na chvíli, však jaro je tady cobydup.

No a ještě taky práce. Pracovalo se urputně a bez oddechu. Sekačky sekaly bez přestání, uklízelo se a opravovalo, natíralo a umývalo, katrovalo a rozhrabovalo, vykopávalo a zase zahrabovalo. Hlavně poslední uvedené činnosti byly stěžejní k hlavnímu úkolu a dílu, které se nám podařilo uskutečnit, a to zkulturnit, zlepšit, jak se dnes moderně říká zrevitalizovat tréninkové hřiště tak, aby bylo s kvalitním povrchem a dalo se na něm trénovat stejně tak dobře, jako na hlavním hřišti. Takže mimo to, že jsme ho terénně srovnali, hlavně jsme na něm, nebo spíše v něm vybudovali zavlažování jako na hlavním hřišti, protože závlaha je základ pro kvalitní trávník. A povedlo se! Zase jsme o kus dál.

Snažíme se, sháníme peníze, kde se dá, házíme udičky na všechny možný dotace, uháníme obec i soukromé firmy, aby pustily nějakou tu korunu, kterou obratem utratíme a oddíl pozvedneme a sportovního ducha obohatíme. Není to lehká věc ty finance, ta ekonomika černých a červených čísel, ale co jde dnes lehce. Můžeme lehce narazit, ale žvaní nás do toho dost, abychom si zachovali ta čísla černá, pozitivní, tedy pro oddíl životaschopná.

Je na místě poděkování a smeknutí kloboukem všem, kdo na hřišti ztrácí čas a pro oddíl pracují, prodejkyňe a prodejci, sekáči a uklízeči, trenéři a trenéři, údržbáři a i ti „kam je postavíš, tam je najdeš“. Jo a bafuňáři, tedy výbor, ty za to můžou v první řadě.

Petr Janků, předseda FK